

זֶה הַשֵּׁעַר לְהַצְדִּיקִים יְבוֹאוּ בוֹ
סֵפֶר

אֹר הַרְשָׁב"י

בוּ יבָאָר:

- א. מעלות אמירת הזהר בהדוש אלול.
- ב. התעוררות להדוש אלול.
- ג. בקמז דקות נעשה בעל תשובה.
- ד. כל אחד יכול לזכות להיות אברהם אבינו.
- ה. גם אדמו"רים רבנים וראשי ישיבות שאינם מעוררים ללמוד הזהר הקדוש, הם מראשי הערב רב והם האשמים על כל צרות ישראל.
- ו. 1000 רבנים גדולי ישראל אמתיים מדור העבר ומדורנו מעוררים ללמוד הזהר הקדוש.
- ז. רק הלומדים זהר הקדוש יזכו בעולם הבא לזמן עדו העליון.
- ח. על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדשה.
- ט. מי גלה סוד זה שהספרדים יהיו מנהראשונים שיבקלו פני משיח צדקני?
- י. שעה אחת ללמוד זהר הקדוש בשבת קדש שנה למאה אלה אברהים שלומדים כל אחד 10 שעות ביום.

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אלול תש"ע לפ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכי"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזר לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

מִפְתַּח הָעֲנִיָּיִם לְסֵפֶר "אור הרשב"י"

- א) אָפְלוּ דָגִים שְׂבִיִּים רוֹעֲדִים בְּבֹא חֹדֶשׁ אֱלוּל..... ח
- ב) חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה גוֹמְרִים תְּקוּנֵי זֹהַר מִחֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים..... ח
- ג) חֹדֶשׁ אֱלוּל אֶצֶל צְדִיקִים..... ח
- ד) מֵהַנִּגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵּאֲחָרִים, נַעֲשֵׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה..... ט
- ה) סִפּוּר נוֹרָא מֵרַבְּנֵי סַעֲדִיָּה גְּאוֹן זי"ע..... ט
- ו) מִשָּׁל מֵהַמְּגִיד מְדוּבָנָא..... יא
- ז) בְּלִמּוּד הַזֹּהַר אָפְלוּ בְּגֵרְסָה יִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי עַלְיָה..... יב
- ח) לִמּוּד הַזֹּהַר מוֹעִיל לְתִשׁוּבָה בְּאָמֶת..... יב
- ט) עַל יְדוּ יְכוּלִים לְרַאוֹת נֶעַם הַשֵּׁם..... יב
- י) גְּדַל מַעַלֵּת אֲמִירַת תְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, שְׁמוֹנְפָּר הַנֶּפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה..... יב
- יא) הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ..... יג
- יב) אֵלּוּ שְׁלֹא לוֹמְדִים תּוֹרַת הַסּוּד, לֹא יִזְכּוּ בְּעוֹלָם הַבָּא לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, אָפְלוּ שִׁילְמָדוּ 10 פְּעָמִים כָּל הַשָּׁס..... יג
- יג) הָרַב הַמְּסֻפֵּד הוּא הַשּׁוֹחֵט הוּא הַמְּלֶאךָ הַמּוֹת..... טו
- יד) הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, שְׂבָהֵם נִשְׁמַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ..... כב
- טו) הָעֶרֶב רַב הֵם הַמְּחַבְּלִים הָאֲמֵתִיִּים וּמַצְעֵרִים אֶת יִשְׂרָאֵל..... כג
- טז) רַק לְיִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בַּזֹּהַר הַקְּדוּשׁ יִהְיֶה אוֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם..... כד
- יז) תּוֹרַת הַסּוּד הִיְתָה מְבֻזָּה בְּעֵינֵי הָעֶרֶב רַב..... כד
- יח) בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה בְּזִכּוֹת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ נִזְכָּה לְאַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת..... כו

אור הרשב"י

- יט) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם..... כז
- כ) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים..... לב
- כא) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... לג
- כב) "והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע" – כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהר!..... לד
- כג) אלה מאמרים, על חשיבות הלמוד והקריאה בזהר..... לד
- כד) אמירת הזהר מסגל לנשמה..... לד
- כה) כעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 פרקים גדולים עם באור קל, שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 פרקים עם באור חדש..... לד
- כו) בשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו..... לה
- כז) קרוב לשלשה אלפים שעורים בארצנו הקדושה..... לו
- כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא..... לז
- כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו..... לז
- ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה..... לז
- לא) אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם..... לח
- לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום..... לח
- לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות..... לט
- לד) בזכות הזהר נצלנו ממאה אלה טילים..... מא
- לה) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים..... מא
- לו) אחד היה אברהם..... מב
- לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח..... מג
- לח) נעשה בעל תשובה בחמש דקות..... מג
- לט) בוח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה..... מד
- מ) מי לד' אלי..... מד
- מא) קנו מאות ואלפים של סטים..... מה

אור הרשב"י

ה

- מב) שְׁעָה אַחַת זֶהר הַקְדוּשׁ בַּשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ, שְׁוּוּה ל- 100.000 אֶלֶף אַבְרָכִים
שְׁלוֹמֵיִם בְּיוֹם אֶחָד 10 שְׁעוֹת.....מא
- מג) אַחַר גְּלוּי הַסּוּד הַגָּדוֹל, לוֹמְדִים יְהוּדִים 8-6 שְׁעוֹת זֶהר בַּשַּׁבָּת.....מב
- מד) שְׁשָׁה סְפָרִים עַל שֶׁכֶר וְעֵנֶשׁ.....מו
- מה) עֶרְכָּה שֶׁל שְׁעָה.....מח
- מו) הַמְזוּפָה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחְסוֹן הַכִּי הַגָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.....מא
- מז) הַמְדַפֵּיס סְפָרֵי חֶכֶם זֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ.....מב
- מח) בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כָּלֵנוּ בְּיַחַד.....נג
- מט) בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמֶּצֶב.....נד
- נ) "בְּזִכְרוֹתַי הַגַּעְתִּי! לֵךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֶלֶת הָעַם!".....נט
- נא) הַמְשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ - "בְּזִכְרוֹתַי הַגַּעְתִּי".....נט
- נב) כָּל יְשִׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסֵד תּוֹרָנִי שֶׁהֵנֶכֶם תּוֹמְכִים בוֹ, בְּקִשׁוֹ שִׁילְמְדוֹ לְפָחוֹת
שְׁעָה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהר.....ס

בית הכנסת "אור החמה"
 ובית המדרש "היכל הקודש"
 רח' הנביאים 50 בת-ים, ע"ש רבינו יוסף חיים זיע"א
 רב בית הכנסת רזיאל אלול ג"י

השבוע!!!

צדיק בא לעיר
שמחים להזמין את הציבור ל:

עצרת התעוררות
לקראת יום הדין

בהשתתפות:

כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

צאצא לדבי אורי מסטרליסק המכונה "השרף"
 שיעורר ויחזק את הציבור ויעתיר מברכותיו

שיתקיים אי"ה ביום חמישי ב' אלול תש"ע 12.8.10 למניינם
 בביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת ים

דפוס ט"ו 03-5078467

בתכנית:

20:30 התכנסות

21:00 השיעור הקבוע מפי מו"ר רזיאל אלול שליט"א

בלקוטי הלכות

22:00 שיעור מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הציבור מזומן

עזרת נשים פתוחה

השכרת ציוד לכל אירוע... לנו הפיתרון!
 057-5555598 050-2 143834

פסח
 בחסות: השכרת ציוד לכל אירוע

ספר אור הרשב"י

דְּרָשָׁה

שְׁנַאמַר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בבית הכנסת "אור החמה" - בעיה"ק "בת ים" ת"ו
שְׁסוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן וְגֵאוּלְתּוֹ,
תְּלוּזָה בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"
ביום ב' אלול תש"ע לפ"ק

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרָשׁוֹת הַרְבֵּי שְׁלִיט"א וּבְרָשׁוֹת הַרְבֵּנִים הַחֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א רָאשֵׁי
הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׂאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסֵר, חֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי הָאֵם אֲנִי
רָאוּי לומר דְּבָרֵי מוֹסֵר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׂיִוְשָׁבִים בְּבֵת-יָם וְלוֹמְדִים
זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְלִקְוֵי מוֹהַר"ן?

אָבֵל אִם מִבְּקִשִׁים מִמֶּנִּי כָּל כּוֹן הִזָּה קֶשֶׁה לִי לְסַרְבֵּ.

עַל כֵּן הִחְלַטְתִּי שְׂאוּמֵר לְעֲצָמֵי דְּבָרֵי מוֹסֵר בְּקוֹל, וּשְׂאֵר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן
שְׂמַעוּ.

א) אָפּלוּ דָגִים שְׁבִים רוּעֵדִים בְּבֵא חֹדֶשׁ אֱלוּל

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּעֵת בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל רְמִזוּ הַקְדְּמוֹנִים "אֲרִיָּה שָׂאג מִי לֹא יִירָא" – אֲרִיָּה רָאשֵׁי תִבּוֹת אֱלוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוֹשַׁעְנָא רַבָּא, אָפּלוּ דָגִים שְׁבִים רוּעֵדִים בְּבֵא חֹדֶשׁ אֱלוּל מְאִימֵת הַמְשַׁפֵּט הַמִּתְקַרֵּב.

אריה שאג מי לא יירא (עמוס ג ח). אריה הוא חודש אב שמזלו אריה, וזה שרמזו רז"ל (ברכות ס"א) אחורי אר"י ולא אחרי אשה", (מה שמוכיח שכל הגאולה טמונה בחורבן, כמו שאריה שהוא מזל חודש אב הוא ראשי תיבות של ימי התשובה) והיינו שצריך להתחיל בתשובה במזל אב שהוא ארי"ה, לא אחורי אשה דהיינו אלול שמזלו בתולה, וזה שאמר שלמה (בקהלת יב א) וזכור את בוראך וכו', (קהלת יב ב) "עד אשר לא תחשך השמש", דהיינו קודם ט"ו באב שתשש כחה של חמה כאמרם ז"ל (תענית כ"ז ע"א), והבן.

ב) חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה גוֹמְרִים תִּקְוֵי זֶהָר מִחֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים

אֲנִי לִדּוּדֵי וְדוּדֵי לֵי רֹאשֵׁי תִבּוֹת אֱלוּל וְסוֹפֵי תִבּוֹת אַרְבַּעִים, רִמְזוּ לְאַרְבַּעִים יוֹם שִׁמְר"ח אֱלוּל וְעַד יוֹם הַכַּיּוֹפּוּרִים שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵינָת מִקּוּהַ הַמִּטְהַר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים. שְׁחִסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה לּוֹמְדִים וְגוֹמְרִים כֹּל תִּיקוּנֵי זוּהַר הַקְדוּשׁ בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּיּוֹפּוּרִים, שֶׁהַזוּהַר הַקְדוּשׁ מִטְהַר כְּמוֹ מִקּוּהַ כְּמוֹ שֶׁאִמַר הַר"ק רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע.

ג) חֹדֶשׁ אֱלוּל אֶצֶל צְדִיקִים

הַגְּאוּן הַקְדוּשׁ בַּעַל דְּבָרֵי חַיִּים מִצְאָנוּ זצ"ל, אִמַר כְּשֶׁבִרְכוּ הַיּוֹם אֶת הַחֹדֶשׁ אֶצֶל "הַחוּזָה מְלוּבְלִין" גַּם הַקִּירוֹת בְּכוּ".

ואוּ כְּשֶׁאֵין לָכֶם מִקּוּהַ צְרִיכִים אַתֶּם לְחַטְהַר בְּקִדְשֵׁי הַזֶּהָר. אָמַר: קֶצֶת בְּנֵי אָדָם אוֹמְרִים בְּעִבּוֹר שִׁישׁוּבֵין בְּכַפְרִים וְאֵין לָהֶם מִקּוּהַ אֵינֶם רוֹצִים לְלַמֵּד זֶהָר, וְאֵנִי אוֹמֵר לָהֶם אֲדַרְבָּא, עַל דְּרַף שְׁשִׁמְעֵתִי מִהֲרֵב שָׂאֵמַר כְּשֶׁחָל יוֹם טוֹב בְּעָרֵב שַׁבָּת אֵין צְרִיף לְטַבֵּל עַל הַשַּׁבָּת, כִּי מִה צְרִיף מִקּוּהַ גְּדוּלָה מִקְדְּשֵׁי יוֹם טוֹב. (רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע, אִמְרֵי פִּנְחָס הַשְּׁלֵם דָּף קס"ד)

מורינו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא (אחר הימים הנוראים) שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים, הוא מרטיב את ה"ראשית חכמה" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא בלשון הקודש.

ד) מִהֲנֻגֵן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, וּמִהַחְלִישׁוֹת הַלֵּב בְּשִׁמְתֵי אַחֲרָיִם, נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

כְּתוּב בְּסֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אות, קכ"ז): פֶּעַם אַחַת הָיָה רַבֵּינוּ ז"ל מְדַבֵּר מֵעֲנַן אֱלּוּל, וְאָמַר שְׁמָה שְׁנוּהֲגִין לומר תְּקוּנִים בְּאֱלּוּל, שֶׁהֲנֻגֵן שֶׁל הַתְּקוּנִים, וְגַם מִהַחְלִישׁוֹת הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֲזוּ, מִחֻמַּת שֶׁכָּל אֶחָד מִתְאַחֵר אֲזוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יוֹתֵר מִרְגִּילוֹתוֹ, מִכֵּל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

ה) סְפּוּר נּוֹרָא מִרַבְּנוּ סַעְדִּיָּה גָּאוֹן זי"ע

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה "שפרו מעשיכם וברית לא תופר" – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שִׁדַּע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כְּשֶׁהֲתַחַוּוּ לוּ מִי הוּא אוֹתוֹ אוֹרַח, הַתְּנַפֵּל לִפְנֵי בְּתַחֲנוּנִים שִׁמְחַל לוֹ, עַל שֶׁלֹּא נִהַג בּוֹ כְּבוֹד כְּרֵאוֹי, וְכֵאֲשֶׁר רַס"ג [רבי סעדיה גאון] ניסה להניח דעתו, שהרי סוף כל סוף נהג בו לפי דעתו וידיעתו אודות אורחו, לא הואיל בכך מאומה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם זי"ע, שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול" – **כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים וועדים**. "אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של "המלך בשדה" או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה: משל למלך², שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, **ראה אלול הגיע**, לפיכך "שופטים" ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לאן? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז "**בראשית מתחיל לגלול חדש לתקן הכל**".

[ב] ובעל התניא היה אומר "בחודש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידיים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חודש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח". חודש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוהן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש השנה.].

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

ו) מִשָּׁל מֵהַמְּגִיד מְדוּבְנָא

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמיה?? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמחים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר". (כתונת פסים)

**נוֹדַע בְּשַׁעְרִים גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר אֲשֶׁר הִיא מִזְכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ
וּבִפְרֹט בִּימֵי חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וּמוֹבָא בְּהַקְדַּמַת כֶּסֶף מֶלֶךְ שְׂאֲמִירַת
הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל, וּכְעֵין זֶה מוֹבָא
בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתַרְבֵּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם,
וְזֶה יִקְרַב בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל.**

ז) בלמוד הזהר אפלו בגרסה יזכה להיות מבני עליה

ובספר פסא מלך בהקדמה, כתוב, וז"ל: ללמוד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בחדש אלו אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו וכל שכן אם יזכה עד שרוח השם ידבר בו להבין פגנת הרשב"י באמרי קדוש ומועט מספר זה מחזיק את המרבה, ובו יזכה להיות מבני עליה, וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה. ובסגלתו, "ויקראתם דרור" ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

ח) למוד הזהר מועיל לתשובה באמת

בספר מורה באצבע (סימן ח' קטע רמ"ח), כתוב וז"ל: וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלמוד זהר ותקונים ותהלים.

ט) על ידו יכולים לראות נעם השם

בספר בית אהרן, (ל"ג בעמר), כתוב: כתיב "מבשר"י אחזה אלוה", ראשי תבות מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי.

י) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז), כתוב: אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום פפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

בספר קצה המטה למטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן כ"ג), מוסיף: כי למוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.

(יא) הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח

בספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה – (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: **הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, ש'מכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום ש'רשב"י גלה עליו ע' פנים ש'נוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.**

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, **כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום ש'רבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין ש'נוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.**

(יב) אלו שלא לומדים תורת הסוד, לא יזכו בעולם הבא לגן עדן העליון, אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס

ואפשר לבאר דבריו הקדושים, על פי דברי הזוהר הקדוש שאלו שלא לומדים תורת הסוד הם מהערב רב, ולא יזכו בעולם הבא לגן עדן העליון, [אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס], כמבואר בזוהר חדש שיר השירים (דף פ"ו ע"ב), ובגלל זה רואים שהזוהר הקדוש מזהיר ומעורר אותנו כל כך הרבה פעמים על אלו שלא רוצים ללמוד תורת הסוד, ומפריעים למזכי הרבים המעוררים את עם ישראל לתשובה וללימוד הסוד, שנדע שהם מהערב רב, וכמבואר בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא במדבר (דף קכ"ד), והם מחטיאי הרבים [מכ"ד דברים המעכבים את התשובה²] וכל הצרות והיסורים

[ג] ראה ברי"ף (מסכת יומא דף ו): עשרים וארבעה דברים מעכבין את התשובה, ואלו הן, רכילות, לשון הרע, ובעל חמה, ובעל מחשבות רעות, והמתחבר לרשע, והמרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעליה, והמסתכל בעריות, והחולק עם גנב, והאומר אחטא ואשוב, והמתכבד בקלון חברו, והפורש מן הצבור, והמבזה אבותיו, והמבזה רבותיו, והמקלל את הרבים, והמעכב את הרבים מלעשות מצוה, והמטה את חברו מדרך טובה לדרך רעה, והמשתמש בעבוטו של עני, והמקבל שוחד על מנת להטות אחרים בדין, והמוצא אבדה ואינו מחזירה לבעליה, והרואה את בנו יוצא לתרבות רעה ואינו ממחה

והגזירות הנוראות שלא יבואו על עם ישראל רח"ל, בכל אשמים הערב רב, ואין אדם ניצול מהם ומהמונם אלא אם ידבק בתורת הרשב"י ע"ה, ואלו היו לומדים זוהר הקדוש בוודאי היו נשמרים וניצלים¹ וזוכים לכל הברכות האמורות בתורה ולא ישמע עוד שוד ושבר בארצנו².

בידו, והאוכל שוד עניים יתומים ואלמנות, והחולק על דברי חכמים, והחושד כשרים, והשונא את התוכחות, והמלעיג על המצות.

ועיין ספר קב הישר (פרק מ"ג) שמוסיף כמה דברים נחוצים, וז"ל: אלו הן כ"ד דברים המעכבים את התשובה, לשון הרע, ורכילות, רוגז, בעל מחשבות רעות, המתחבר לרשע, הרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעלים, המסתכל בעריות, החולק עם גנב, האומר אחטא ואשוב, או האומר אחטא ויום כיפורים הוא מכפר, המבזה תלמידי חכמים, המקלל לרבים, המונע רבים או יחיד לעשות מצוה, והמטה את חבירו מדבר מצוה לדבר עבירה, המשתמש בעבוטו של עני, המקבל שוחד, המוצא אבידה ואינו מכריז עליה להחזירה, ומי שבניו יוצאין לתרבות רעה ואין מוחה בידן, הפורש עצמו מן הציבור, המתכבד בקלון חבירו, חושד בכשירים, השונא תוכחות, המלעיג על דברי חכמים, המלעיג על המצות ומנהג חסידים. הא לך כ"ד דברים שאדם צריך לזהר בהם, וכל ירא שמים בידו להעתיק אותם רשום בכתב אמת ולהניח בסדור תפלה שלו להיות עיניו משוטטות בהם בכל יום פעמים ערב ובקר ולא יהיה נכשל בהם, עכ"ל.

ידו וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשלים מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתירשלים מעסק רזי התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניותא וארף גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בהכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם. (ועיין אור הזוהר פרק כ"ט באריכות).

והו מודעה חרשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים.

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש, אשר הוא מבטל כל מיני פריעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובהז מעלמא, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאלה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא הנזכר לעיל, לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערף שש מאות סיומים.

על פן אנוחנו, רבני וגאוני ארץ הקדושה, מבקשים מפל בר ישראל אשר ידו משגת, ללמד עוד פעם בכדי גמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה כפי שעור הראשון יותר או פחות, עם בני חברתו של אשתקד, סיום זהר אחר לעלוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר

יג) הרב המספיד הוא השוחט הוא המלאך המות

וכבר אמרתי בדרשה בארצות הברית כשנלחמתי נגד הרבנים ראשי הערב רב שהאכילו נבילות וטריפות חלב ודם, ובגללם נתמלא הבית החיים באלפים צעירים וצעירות ל"ע, [וכמו שהיה המעשה בזמן "המגלה עמוקות" ז"ע] ואלו הרבנים הנותנים הכשר וסומכים עליהם "התמימים" ומאכילים נבילות וטריפות, חלב ודם, וגורמים לאסונות, ואחר כך אומרים וצועקים בהספד, שנפטר זה ואסון זה כביכול בעוון הצניעות, ועוון פלוני ופלוני, אך האמת ש"ועמך כולם צדיקים" תמימים וטהורים, רק הערב רב מכשילים אותם, ומונעים מהם לעשות תשובה, ואותו הרב הצועק ובוכה הוא השוחט הוא מלאך המות' הוא המקטרג, ואין קטיגור נעשה סניגור.

עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם, ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, אמן פן יהי רצון. ירושלים תבנה ותבונן במהרה בימינו אמן. א' לחדש איר שנת תפא"ר לפרט קטן.

קדם הלמוד יאמר: הרי אנחנו לומדים בספר הזהר הקדוש לעלוי שכינת עזנו, ולהרים קרן מזל ישראל, ולסתם פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים, ולהחזיר העטרה לישנה, ויאמר די לצרותינו וישראל ישכן לבטח, אמן פן יהי רצון. (ועיין אור הזוהר באריכות בעמוד 391).

[ו] ואעתיק איזה גרגרים מספר לב יצחק, מענין הערב רב:

ה' אופנים על מה שאומרים ברוך מרדכי וארור המן

ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר – ארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר

ביאור נפלא בביאור שושנת יעקב שאנו אומרים ברוך מרדכי – ארור המן, כי ברוך מרדכי בגימטרי' 502 כמנין בשר וארור המן גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר וצריך ביאור.

אופן א: אפשר לפרש בטיעתא דשמיא בדרך רמז כי התורה הקדושה מרמזת לנו שיטוד כל החיים הוא הבשר שאם נזהרים בכשרות ה"בשר" כדבעי אז יהיה ברוך מרדכי היהודי היהודי וכל היהודים יהיו מתברכים. אבל אם חס ושלום ה"בשר" אינו כשר כדבעי יהיה ארור המן שחס ושלום המן יהיה לו הכוח לשלוט על היהודים.

אופן ב: אפשר לפרש גמטרי' הנ"ל בהקדם, דהנה אליהו בגימטרי' 52 – ולהבדיל כלב גם כן בגמטרי' 52 וצריך ביאור, ואפשר לפרש בהקדם מה שכתב בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה'), דאם השוחט כשר אליהו הנביא בעיר, שוחט רע מלאך המות בעיר, אם השוחט ירא שמים כדבעי, אז אליהו הנביא בעיר, ואם אינו כהוגן, אז מלאך המות בעיר, ובס' אור ישראל בפתיחה פירוש בזה דבר נפלא מה שאמרו חז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות לאבילה והטריפות להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון

כל יום מתחדשים ושומעים צרות על גבי צרות ובפרט לאחרונה, המקרה המזעזע והנורא איך שמשפחה שלימה של צדיקים קדושים וטהורים ל"ע נעלמה ברגע אחת מן העולם רח"ל, שלא היה דבר כזה מימות הרשע היטלר ימ"ש, וכולם מחפשים על מה ולמה? ומפני מה באו הצרות האלו? שאין בדעת האנושי לסבול!!! ועל כולם פחד המלחמה מצפון ומדרום, ובראשם המן מפרס, שמבקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, ה' יפר עצתו.

אותו, ועל כן שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו בעיר, כיון שאכילת הבשר כהוגן, אבל אם שוחט שלא כהוגן ומאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר, חס ושלום.

ובזה אפשר לפרש מה שכתבנו לעיל דהנה אם הבשר כשר ואוכלים כשרות אז אנו זוכים שאומרים רק ברוך מרדכי ואליהו הנביא בעיר וכלבים צוחקים (כי היהודים לא אוכלים את הטריפות חס ושלום, והכלבים מקבלים את כל הטריפות) ואין אנו צריכים לקלל את המן כי אין לו שום שליטה על היהודים ואז זוכים שמרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול וכו' דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו. אבל אם חס ושלום הבשר אינו כשר ואוכלים טריפות אז אנו צריכים לומר ארור המן שגם כן בגימטרי' בשר, ואז הכלבים בוכים (כי היהודים אוכלים את הטריפות, במקום ליתנו להכלבים, וגוזלים מהכלבים את הטריפות ומפני זה בוכין הכלבים) ועל כן מלאך המות בעיר חס ושלום.

וידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי' ועל ידי זה הכל ברשתו. וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות רבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (י"ד חלק א' סי' ז') כותב שע"י שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות).

וכן כתוב בתבואת שור כתוב שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שהיראת שמים יראה על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים. (טיוול בפרדס מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

[זו ראה בבא בתרא (דף ח' ע"ב): במתנייתא תנא והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע זה דיין שדן דין אמת לאמתו וגבאי צדקה ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד אלו מלמדי תינוקות. ופרש"י: מלמדי תינוקות – מצדיקי רבים הן שמלמדין ומחנכין אותן בדרך טובה.

זה אומר צניעות! זה אומר אהבת ישראל! זה אומר ביטול תורה! זה אומר התפילין והמזוזות שאם המזוזות כשרים אז אין אסונות. והכל אמת. אך השאלה איך אפשר לקרב את עם ישראל לקדושה ולעוררו לתשובה בבת אחת על הכל.

בואו ונראה מה מגלים לנו משה רעיא מהימנא, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי זיע"א, שבזכות הלומדים זוהר הקדוש ניצל מכל הפורעניות¹, וכוח הלימוד הזה כל כך גדול וחשוב בשמים שבזכות זה השם יתברך מגן עלינו ופורס עלינו סוכת שלומו.

יחזקאל מכתב הבר"ץ עדה החרדית משנת תרפ"א:

תקון לגאלה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידוע לכל כי ספר הזהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, ובגמרא אמרו, "דילידה אימיה פרבי שמעון תיליד ואי לא תיליד" (מכות י"ז) הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבבי רבבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיית הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמת בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עולמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א וזכרנו לחיי העולם הבא:

למוד הזהר מרומם על כל למוד אפלו דלא ידע מאי קאמר.

והרב "בסא מלך" (פרוש על תקון מ"ג) אמר:

למוד הזהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו וזכרנו לברכה לרבי שמעון:

בהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא פד אתגליא בדרא בתראה.

עוד בדה קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע בהאי חבורא די לק דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון – רצה לומר:

פי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח

ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמת התקונים: "והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע" וגו' והמשפילים אלין רבי שמעון וחבריה, יזיירו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל

נשמתין דמתו בתאן לנחמא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסיא ובארח שכל. ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמיהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דיייתי דרא דמלאכא משיחא.

המורם מן האמור כי:

הגאולה תלויה בלמוד הזהר

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול למוד הזהר, נקח אותו מדברי הרב הגדול המקבל האלהי רבי חיים ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותו יגן עלינו אמן, הכתוב בהקדמת שער ההקדמות, וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר, כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למפתנו ולחרבן בית מקדשנו, אזי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים ועדין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצנו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הוכא בספר התקונים תקון ל' וזה לשונו: תנינא כתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו', בההוא זמנא ויזפור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה (רוצה לומר למוד הזהר), דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). עד כאן.

ילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה

הרי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישבן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח, אשר על פן אנחנו חכמי ורבני עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסוד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמר הספר הזהר, ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם, וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה.

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מהזהר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמדו איזה עליו כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלה אלפין ורבי רבובן עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים, וכבר מנינו חברת מזופה את הרבים להשתדל בזה

ולא יהיו שום צרות, ורק רחמים וחסדים פשוטים סובבים את כלל ישראל.

אין בעיות של ביטול תורה, כי בשעה אחת לימוד זוהר הקדוש בשבת אשר עולה לערך מיליון שעות תורה נגלה בחול ושווה ל' 100.000 אברכים הלומדים 10 שעות בהתמדה ביום אחד, וזה עוד יותר כי זה תורה לשמה, שמגן על כל הדור.

אין לנו דאגות של צניעות, כי רק בכמה דקות שלומדים זוהר הקדוש עושים תיכף תשובה. [ראה להלן]

אין לנו שאלה של אהבת ישראל, כי אם לומדים זוהר הקדוש אחד אוהב את השני. תראו איך שהתאחדו כל ארצנו הקדושה עם יהדות הגולה ביחד, וכל אחד מעורר לזולתו.

בחסדי השי"ת אנחנו מקושרים עם קהילות רבות בארץ, ומרגישים איך שכולם אוהבים זה את זה בזכות לימוד הזוהר הקדוש. ובאמת זה מה שצריך כלל ישראל, רק אחדות, וצריכים כל עם ישראל להתאחד באהבה כמו שתיקן האריז"ל לומר לפני התפילה הריני מקבל עלי מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" ובזה זוכה לתקן את כל ישראל וכמו שאמר השל"ה הקדוש בנוסח של הלשם יחוד לומר בשם כל ישראל, ובזה מתקן את כל הגלגולים של הכלל ישראל, ואמרו

ואתם, אחינו, גבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוץ לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כחו, באפן פי כל חבר ילמד זוהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בבדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלה פעמים. וכבר מנינו חברת מזפה את הרבים להשתדל בזה.

וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו, ואחר הסיום אם יצטרף עוד נחזור עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשב"י וזכותו יגן עלינו אמן, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

בזוהר הקדוש "בכנישתא חדא תיכף יבוא משיח. ורק הערב רב", אלו המחפשים כסף וכבוד ובונים בנינים גדולים להתפאר ולהתגדל, כמו

וטו דברי הזוהר על השלטון של הערב רב והמצב באחרית הימים, ולגבי מה שקורה בתקופה האחרונה וכו':

הנה לשון הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (במדבר דף קכ"ד ואילף), עם תרגום עקרי הדברים:

... כגוונא דא בישראל: כד אינון מחללין אורייתא קודשא בריך הוא ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דרגייהו "כלב" ו"נחש", ואתדנו תמן, ובהון יתבררו ויתלבו ויצורפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב, הדא הוא דכתיב (זכריה ג') "וצרפתים כצרוף את הכסף, ובחנתים כבחון את הזהב", עד דיתקיים בהו (ישעיה א) "אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו".

ופשישראל יפרו את חקי התורה, הקב"ה יכניס אותם לצער תחת ידיהם של המסלמים והנוצרים, והערב רב, פדי לברר וללפן אותם.

... ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה לא שלטא על ישראל יתיר, דהא פרנסה דילן לא ליהוי אלא מסטרא דאילנא דחיי, דלית תמן לא קשיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, דכתיב (זכריה ג') "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", דלא יתפרנסון ת"ח מעמי הארץ אלא מסטרא דטוב, דאכלין טהרה כשר היתר, ולא מערב רב דאכלין טומאה פסול איסור, דאינון מסאבין דמסאבין גרמייהו בנשג"ז, בגין דאינון בנוי דלילית דאיהי נשג"ז חורין לשרשיהו, ועלייהו אתמר (ישעיה ד) "כי משורש נחש יצא צפע".

ולקראת הגאולה תלמידי החכמים לא יקבלו יותר את פרנסתם מהערב רב, הנרמז בעץ הדעת טוב ורע ובטמאה, אלא הפרנסה שלהם תגיע מ"עץ החיים". מסביר הזוהר שהפרנסה שלהם תגיע מאנשים יראי שמים האוכלים פשר והיתר, ולא מהערב רב שאוכלים טרפות וטמאות, ומטמאים את עצמם במשקבים אסורים.

... ורשעים בחשך ידמו אינון ערב רב ובג"ד אמר נביאה עלייהו (יחזקאל ג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

ואבל הערב רב הזה יקבל את הענש הזה, ותתקיים בו הנבואה הקשה "ואל אדמת ישראל לא יבואו" (במקום אחר הפסוק הזה מפרש בענש שלא יזפו לגאולה)

... א"ל רעיא מהימנא: באומאה עלך בשמא ד-ד' לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי קבורה דאתמר עלי (ישעיה ג) ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישאל מפורין בינייהו בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאיין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה.

שכתוב בהקדמת עץ חיים, והם אלו המעכבים הגאולה, כמו שכתוב בירמיה (פרק י"ג י"ז) "וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְּרָה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדַמְעַ תִּדְמַע וְתִרְדַּע יַעֲיִנִי דְמָעָה כִּי נִשְׁבָּה יְעָדְר ה'", וביארו חז"ל מפני מה אריכת הגלות מפני בעלי גאווה.

ולא לחינם הזוהר הקדוש ורבי חיים וויטאל כותבים שיתרחקו מהם עד קצה האחרון, ולערך 172 פעמים הזוהר הקדוש מעורר על הערב רב, ולערך 130 מקומות שצדיקי הדור תלמיד בעש"ט ותלמידיהם ועוד, עוררו גם כן נגד הערב רב שיתרחקו מהם.

ומשה רבינו – רעיא מהימנא – מדבר פביכול עם אליהו הנביא, אודות עצמו פביכול (שחרי גואל ראשון, הוא גם גואל אחרון), בתקופת אחרית הימים, ואומר לו בערך כפי: **אני משיבוע אותך שלא התעכב (בבשורת הגאולה), כי אני נמצא בצער גדול! ואין מי שעוזר לי לצאת מהצער הזה. ואני נחשב בעיניכם של הערב רב ככלב מת, משום שאצלם התקיים "חכמת סופרים תסרח" (גועל ובוז לתורה ולמדינה), בכל מקום ומקום בישראל, וחרזי הערב רב ונעשו מנהיגים של ישראל, צאנו של הקב"ה, ואין לערב רב וכלת לעשות טוב עם תלמידי חכמים, ואנשי חיל ויראי חטא עוברים מעיר לעיר (לבקש תרומות), ולא יחוננו, (ואין במעט מי שיתן), ומחרימים להם הערב רב, ולא נותנים להם אלא תקציבים "דבר קצוב" – בלשון הוזהר) מדלדלים, וזה מכון מלמעלה כדי שלא תהיה לערב רב תקומה בנפילתם.**

וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא ביניהו.

ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל. גולנין! מארי שוחד! דאינון דינין רישי עמא (בראשית ה) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עלייהו אתמר (איכה ה) "היו צריה לראש".

וכל החכמים ואנשי החיל ויראי החטא בצערא, ברחק וביגון, והם נחשבים ככלבים, ומתקיים בהם הפסוק באיכה "בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות", והם לא מוצאים מנוח. ואלו הערב רב הם עשירים, בשלוח, בשמוחה, בלי צער ויגון בכלל. הם גולניו לוקחי שחד! והם אלו השופטים וראשי העם, "פי מלאה הארץ חמס מפניהם", ועליהם נאמר באיכה "היו צריה לראש".

וכל זה כבר התקיים, אנוחנו הרי חיים את זה (עין באריכות בספרי הערב רב י"ז חלקים – וראה באריכות בהקדמתו של רבינו חיים וויטאל, בספר "הזוהר והערב רב").

ובזכות לימוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום, ננצח את הערב רב, ונזפה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקיים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

יד) הצדיקים האמתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו

היוצא לנו מהזוהר הקדוש שמי שמעורר ללימוד הזוהר הקדוש הם הצדיקים האמתיים, שבהם נשמת משיח צדקנו, וכן כתוב בזוהר הקדוש דבדרא בתראה יתלבש נשמת משה בצדיקי ישראל ויעוררו את עם ישראל על לימוד כל חלקי התורה"ק'. ואלו שלא מעוררים הם מהערב רב", וצריך להתרחק מהם. כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד

[ו] הגאולה לא תהיה, רק על ידי לימוד התורה, ועקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג)

[ויא] על ידי לימוד הזוהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל

זהר פרשת נשא (דף קכד): אמר רעיא מזהימנא: אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמינתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. וכן אהרן ודאי איהו אַח דיילי, (משלי יז) אַח לצרה יולד.

באור: משה רבינו אמר לאליהו הנביא קום פתח עמי ותסיעני לבאר טעמי המצוות כי אתה עוזר לי בכל צד, ואתה נקרא אַח שלי.

... פגוונא דא בישראל, פד אינון מחללין אורייתא, קודשא בריה הוא יעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל, תחות שעבודא דלהון, דדרגייהו כל"ב ונח"ש, ואתדנו תמן, ובהון יתברו ויתלבנו ויצרפו ויצרו הפסח וכבון הזהב, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) ויצרפתים פצרף את הפסח ובחנתים כבחן את הזהב, עד דיתקיים בהו, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם בשנים פשולג ילבינו.

[באור: בעין זה בישראל פשהם מחללים את התורה אז בעוון חלול התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס אותם בגלות ובשעבוד של בני עשו וישמעאל, שמדרגתם כלב ונחש, עשו כלב, וישמעאל נחש, ושם יתלבנו ויצטרפו ישראל עד הגאולה.)

ואילנא דטוב ורע, בגיניה אתמר, (שמות טו) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהו ישראל עם ערב רב, פלהו הו אילנא דטוב ורע, ועל דא, חציו מתוק מסטרא דימינא. וחציו מר, מסטרא דשמאלא. ובזמנא דערב רב הו מחטיאין לון לישראל, הוי כאילו הו פלהו מסטרא דרע. ומיא אתהדרא פלהו מרירין, בהוא עץ מר במיא, הדא הוא דכתיב, (שמות טו) ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה פי מרים הם.

באור: ועץ הדעת טוב ורע, שבשביל עץ הדעת נאמר במרה ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם, ויורהו ה' עץ וגו', לפי שהיו ישראל מערבים בערב רב שהם רעים, ומחטיאים את ישראל, לכן היה צריך לברר את הטוב מהרע, ובזמן שערב רב מחטיאים את ישראל היו פלם מצד הרע ולכן המים היו מרים.

ע"א) שְׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ נִנְצַח אֶת הָעֶרֶב רַב, כְּלָב, נְחֹשׁ, אָדוּם וַיִּשְׁמָעֵאל, וְאִכְמ"ל, [וְכַתְּבֵתִי כִּבְר עַל זֶה לַעֲרֹךְ 17 סְפָרִים, הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ יַעֲזוּר לִי שְׂאוּכַל לְהַדְפִּיסִם עוֹד הַפֶּעַם, כִּי אֵין כִּבְר לְקַבֵּל אוֹתָם, וְהַצִּיבוּר מִבְּקַשׁ לְדַעַת קִצַּת עַל הָעֶרֶב רַב כְּדֵי שִׂיּוּכְלוּ לְהַתְּגוֹנוֹן נִגְדָם שְׁלֵא יִפְלוּ בַּפַּח שְׁלֵהֶם].

עוֹד אֶפְשֶׁר לֹמַר בְּדַבְּרֵי הַקְדוּשִׁים, כְּמִבּוֹאֵר בְּתַקּוּנֵי זֶהר (דף נ"ג:) עַל יְדֵי שְׁנַתְּדַבֵּק בְּהַצְדִּיק שֵׁישׁ לוֹ כַּח לְהִגֵּן וְלְהִיּוֹת תַּבַּת נַח שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא הָרֶשֶׁב"י הַקְדוּשׁ שֶׁהַבְּטִיחַ (סָפָה דף מה:): וְאָמַר חֲזַקְיָה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָכוֹל אֲנִי לְפָטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה, וְכו'.

טו) הָעֶרֶב רַב הֵם הַמְּחַבְּלִים הָאֲמַתִּיִּים וּמִצְעָרִים אֶת יִשְׂרָאֵל

וּבְתַקּוּנֵי זֶהר (דף נ"ג:) כְּתוּב: דָּג גְּדוֹל אִיהוּ עֶרֶב רַב, דְּאִינוּן (נ"א דְּאִיהוּ) רַב הַחוּבֵל, מֵאֵן חוּבֵל אֶלָּא רַב מִכָּל מַלְאָכֵי חַבְלָה, אִיהוּ חוּבֵל, וְאִיהִי חַבְלָה, עֶרֶב רַב בְּנִין דְּלִילִית חִיִּיבָא, דְּבַהוֹן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוּ יַת

וְהָאִי עֵץ מֵר, אִיהוּ כְּגוֹנוֹא דְּנִסְיוֹנָא דְּסוּטָה, אִי סֻטָּת תַּחוּת בְּעֵלָה, אִינוּן מִיִּין דְּאִשְׁקִיִּין לָהּ אַתְּהֲדָרוּ מִרִירִין, וּבַהוֹן וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיבָה, וְאִי לֹא סֻטָּת מַה כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זְרַע, וְאוֹלִידֵת בַּר. אוּף הַכָּא וּמִתְקוּ הַמִּים.

בְּאוּר: וְעֵץ הַמֵּר שֶׁהַשְּׁלִיף מִשָּׁה רַבְּנוּ לְתוֹף הַמִּים, הִיָּה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה, שְׂאֵם סֻטָּתָה תַּחוּת בְּעֵלָה, אוֹתָם הַמִּים שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לְהִיּוֹת מְרִים, וְעַל יָדָם הַתְּקִים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיבָה", וְאֵם לֹא סֻטָּתָה תַּחוּת אִישָׁה אִזְ כְּתוּב שְׁתוֹלִיד בְּנִים קְדוּשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמִרָה הַמִּים בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלִם טְהוּרִים. כְּמוֹ שְׁבֹאֵר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֵאמְרֵי הַזֶּהר לְעֵיל (דף קכ"ד ע"ב).

כְּגוֹנוֹא דָּא, יְתַעֲבִיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפוּרְקָנָא בְּתִרְיִתָּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (דְּנִיָּאֵל יב) יְתַפְּרְרוּ וַיִּתְּלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מַסְטְרָא דְּטוּב, וְקִיּוּמִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים אִינוּן מַסְטְרָא דְּרַע, וַיִּתְּקִיִּים בְּהוֹן (יְחֻקָּאֵל יג) וְאֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ וְקִטִּיל לֹון.

בְּאוּר: כְּעִין זֶה יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִסּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגְּאֻלָּה הַאַחֲרוֹנָה, כְּדֵי לְבַרֵּר אֶת הַנְּשִׁמוֹת הַקְדוּשׁוֹת מִן הַנְּשִׁמוֹת הַטְּמָאוֹת, עַל יְדֵי שִׂיכְבִּיד עֲלֵיהֶם עַל הַגְּלוּת וְהַצְרוּת, וְהַצְדִּיקִים הַמֵּאֲמִינִים בַּה' שֶׁכָּל הַצְרוּת הֵן רַק נִסְיוֹנוֹת וְהֵן לְטוֹבָה, יִתְּלַבְּנוּ וַיִּטְהָרוּ מִשְׁמָאֲתָם וַיִּתְּדַבְּקוּ בְּהַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ בֵּיתֵר שְׂאֵת בְּתִשׁוּבָה וְתַפְלָה, וְהַרְשָׁעִים יִצְאוּ מִכָּלִל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּמְדּוּ וַיִּאֲבָדוּ וְלֹא יִרְאוּ בְּטוֹבָה, וְזֶה מַה שְׁכְּתוּב "וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים" אִלוּ שְׁמַצַּד הָרַע, וַיִּתְּקִים בְּהֶם הַפְּסוּק בִּיְחֻקָּאֵל (יג ט) "וְאֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ" וְלֹא יִזְכוּ לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאַרְץ הָעַמִּים הוֹרְגַת אוֹתָם.

בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצעים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשך, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

(טז) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

(יז) תורת הסוד היתה מבזה בעיני הערב רב

באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר

חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המש"ח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא
ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צ). תנא, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הועד
היה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (נאשם), ואנשי (גליל) (גבול)
יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו,
ויפני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת
וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הבה הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הבה
הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה
ובנסתר – פי אור בגימטריה ר"ז², שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות
התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם.]

ויב 1. ראה בהקדמה השניה לספר אור החמה, וזה לשונו: וזהו עצמו היה עקר פונת רבי שמעון
בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחדה עם
התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה במה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחוד קודשא
ברוך הוא ושכינותו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו אור, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות
וקלות הגלות, והשבת קטרוגם, שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בניה
שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישין ודבין דאכלין ענא שהם ישראל,
ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרמה, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחבור זה כו', והספר
הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם,
ובהשם בטחוננו שנהיה בכלל הזוכים, אמן בן יהי רצון.

2. בחד לאברהם (מעין ראשון נהר כ"ד) וז"ל: ודע, כי עקר פונת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום
בחבור הזהר היה לה להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה
סמך ליחדה בבעלה יחוד גמור על ידי החבור הזהר במה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה
שזהו גורם ליחוד קודשא ברוך הוא ושכינתא על ידי הסוד שהוא סוד ר"ז בגימטריא אור, וגם על ידי
החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבת הקטרוגים אשר החיצונים לוחטים בכל עת
ובכל שעה נגד מדת הקדושה, והשמות הקדושים הם בסוד השכינה ונגד בני ישראל הנתונים בגלות בין
אמות העולם הנקרא חיון בישין אריות ודבין וכו', והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמה, והם בחינת
סודות כדי להצילם מרעתם על ידי חבור זה כנזכר, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי
לתן סעדא לשכינתא. והנה כל אלו שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן הזה הוא
יותר חשוב מפל אילי נביות שהיה בזמן שהיה בית המקדש קים.

התופס חלק מן האחדות פאלו תופס כלו

(יח) בגלות האחרונה בזכות הזיכרון הקדוש נזפה לאראנו נפלאות

3. בתולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו בתנת פסים פרשת קדושים וזה לשונו: כל התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחרות אחר, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחרות פאלו דוחה פלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לוי חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למזון, כי אם הלומד פדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור פלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שהיו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה פאלו דוחה את האחרות פלו ומתחייב בנפשו, מדה שאין בן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחרות פאלו תופס פלו כו'.

סוד תקוני הזיכרון שגלה הרבי שמעון בן יוחאי

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין וכתבו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם תקוני זכר, מפני שהוא לשון אור, ואור גימטריה ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חסאיכם פשנים הללו, שסודות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמוד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזוה"ק אימא עילאה - תשובה).

אור בגימטריה ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זכר להמגיד מקאזניץ וכתבו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, כי אור גימטריה ר"ז, וזה נקרא פ"ן שגימטריה סו"ד מיסוד. וזה שכתוב במודרש, אני אמרתי יהי בן, והרשעים אמרים לא בן, שהם אמרים שאין בתורה אלא הפשט, על פ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבציתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם פרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומו.

אור בגימטריה אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטר פרשת תבוא), וזה לשונו: קומי אורי כי בא אורף (ישעיה ס א), אור בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא אור לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, כי בא אור"י, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו פוודע.

כְּנוּנָא דָא בְּגֵלוּתָא בְּתַרְאָה (הַיְאוּרָה) הַזֶּהָר בֵּיה הָוָה רַ"ז, דְּאִיהוּ אֹר
 דְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, לְקַיִים (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צַאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
 נְפִלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תְּחִיּוּן,
 אֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פְּהַ.

[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵּן בְּגֵלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה יִתְגַּלֶּה אֹר רַזִּי הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ הַזֶּהָר
 הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא אֹר הַפְּדוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי לְמוּד זֶה תִּבְא הַגְּאוּלָּה, וְכֵן
 יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "כִּימֵי צַאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נְפִלְאוֹת", שְׁגַם כָּאֵן
 בְּסוּף הַגְּלוּיּוֹת שְׁזָה גְלוֹת עֲרַב רַב, נִנְצַל עַל יְדֵי עֶסֶק בְּלִמּוּד הַזֶּהָר
 הַקְּדוּשׁ, וְזֶה "כָּל הַבֵּן" - מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת בֶּן - שְׁלוּמַד אֶת סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה - "הַיְאוּרָה תְּשְׁלִיכוּהוּ" - לְצִלוֹל בְּיָם חֲכַמַת הַסוּד, "וְכָל הַבֵּת
 תְּחִיּוּן" - אֵלוֹ שְׁעַד עֵתָה עֶסְקוּ בְּנִגְלָה - גַּם הֵם יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בַּזֶּהָר
 הַקְּדוּשׁ].

יט) וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֹו (לִילִי"ת) אָמַם
 שֶׁל עֲרַב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה בְּנִגְדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עֲרַב רַב
 מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם

וּבְתַקוּנֵי זֹוהָר (תִּיקוּן י"ג דף כ"ז ע"ב), עַל הַפְּסוּק אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ
 בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּגו' - אֲשֶׁרִי וְתַהֲלִתוֹ שֶׁל הָאִישׁ - אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת
 רְשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. (תַּהֲלִים פֶּרֶק א פְּסוּק
 א)

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוּא אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה. רֹאשׁ לְכָל הַרְאֻשִׁים וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר
 (שִׁיר ז) רֹאשׁךָ עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל. וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְדַלַת רֹאשׁךָ כְּאֶרְגָּמוֹ. זֹו
 תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וְבוּ מְשַׁבְּחִים לְבַת בְּזָה הָאֲשֶׁרִי (וְעַל כֵּן בְּרֵאשִׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בַּת) זֶה
 הוּא שְׁכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת. [הֵם הַצַּדִּיקִים שְׁמַעְעִלִים אֶת
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה] מִי זֹוכָה לִיכְנֹס שְׁמָה, אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים. שְׁהִיא
 עֲצָה רְעָה מְצַד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע. (מִי הַרְשָׁעִים. זֶה סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ) וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים
 לֹא עָמַד. אֵיזָה דֶרֶךְ חֲטָאִים. זֹו שְׁנַאֲמַר בְּהַ (מְשַׁלִּי ל) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת
 אֲכָלָה וּמַחְתָּה פִּיהָ וּגו'. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֹו

(לילי"ת) **אָמַם שֶׁל עַרְב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עַרְב רַב" מְטַמְאִים" בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם, כְּנֵדָה. וְיָמִי שְׂמַת־דַּבָּק**

[יג] בספר מטעמי הזוהר, ד"ל:

הַמְצִיפִים וְיִמְאָמִינִים לְגֵאוּלָּה, הֵם יִזְבוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמוּבְטָחוֹת:

פֶּתַח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמַר, (ישעיה מא) הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִפְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. וְיָמִין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל. כָּל אֵינּוֹן טְבָאן, דְקָאָמַר עַל יְדֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט... (עתידי הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתנבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אָבָל אֲזַלִּין לְבֵי מִדְרָשׁוֹת, פְּתִיחִין סְפָרִין, וְחַמְאָן כָּל אֵינּוֹן טְבָאן, דְקָא מַחְכֵן, וְחַמְאָן פְּתִיבִין בְּאוּרִייתָא, דְאָבְטַח לֹון קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עַלֵּיהּ, וּמִתְנַחֲמִין בְּגִלוּתְהוֹן... (ישראל החזיקו מעמד כאשר ראוי בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח השי"ת...) וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִפְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. יֵמֵאֵי כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ. דְאֵתְקַפוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרִגּוֹ אַעֲלֶךְ בְּגִלוּתָא דָּא. בְּהֵוֹא זְמַנָּא. יְבוֹשׁוּ וְיִפְלְמוּ מִכָּל טְבִין דְיַחֲמוּן לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל. (ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויפלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, פתיבת נח שהצילה מהמבול). (זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב)

הַרוּצָה לְהִינְצֵל מִקְלִיפַת הָעַרְב רַב מְכַרְח לַעֲסוֹק בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ, פְּתִיבַת נַח שֶׁהִצִּילָה מֵהַמְּבּוּל

וְאֵינּוֹן עַרְב רַב רְשִׁיעִיא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) דִּיתְקִינִים בְּהוּ בְּהֵוֹא זְמַנָּא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב): (דניאל יב) יִתְבָּרְרוּ יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. (שָׂאוּ יְהִיָּה בִירוּר גְּמוּר בִּישְׂרָאֵל) יִתְלַבְּנוּ: אֵינּוֹן מְאִירֵי מִשְׁנָה. (אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה) וְיִצְרְפוּ: אֵינּוֹן וְרַעָא קוֹדֶשׁא דְשָׂאָר עֵמָא. (זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים ויצדקו) הוּדָא הוּא דְכְתִיב, (זכריה יג) וְיִצְרְפִתִּים בְּצַרְף אֶת הַכֶּסֶף. (דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינּוֹן עַרְב רַב. (ואלו הערב רב וצאו מכלל ישראל)

(דניאל יב) וְהַמְשִׁכִּילִים יִבְיִנוּ, אֵינּוֹן מְאִירֵי קְבֵלָה, (והמשכילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דְאֵתְמַר בְּהוֹן (דניאל יב) וְהַמְשִׁכִּילִים יְהִירוּ בְּזוּהַר הַרְקִיעַ. אֵלִין אֵינּוֹן דְקָא מְשַׁתְּדִלִין בְּזוּהַר דָּא, דְאֵקְרִי סְפֵר הַזְּהַר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר) דְאֵיהוּ בְּתִיבַת נַח, (שהוא פתיבת נח שמציל מהמבול) דְּמִתְכַנְשִׁין בְּהַ שְׁנִים מְעִיר, וְשָׁבַע מִמְּלִכּוּתָא. וְלִזְמַנִּין אַחַד מְעִיר, וְשְׁנִים מִמְּשַׁפְּחָה. (שכמו שלא בולם זכו להיכנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשכילים יזכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הֲנִנִּי שׁוֹלַח מְלֹאכֵי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנַי וּפְתַאֲוִם יְבוֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמְלֹאָף הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בֹא אָמַר ה' צְבָאוֹת) דְּבַהוֹן (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) יִתְקִינִים (שמות א) כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הִיאֹרָה תִשְׁלִיכּוּהוּ. (להיות בפחינת בנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) וְדָא אֹרְחָה דְסַפְרָא דָּא, וְכִלְאָ עַל סְבָה דִילָךְ. (זה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש) (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך – רצ"א מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, רע"ן תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמְהָ: וְהִנֵּה מַה שְּׂכַתְבַּת בְּתַחֲלַת דְּכְרִיו וְאֵפִילוּ כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא כָּל חֶסֶד דְּעַבְדֵי לְגַרְמִיזְהוּ וְכוּ'. עַם הָיִית שֶׁשְׁטָשׁוּ מִבְּאָר, וּבִפְרִט בְּזַמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרֹדִם לְחַתֵּף בְּהַ אֲצֵל קֶצֶת בְּעֵלֵי תוֹרָה אֲשֶׁר עֶסְקִים בְּתוֹרָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פֶּרֶס וְהַסְפָּקוֹת יְתֵרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹתֵם מִכָּל רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי סְנֵהֲדָאוֹת, לְהִיּוֹת שְׁמֵם וְרִיחֵם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים

במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא בת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוניין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון בללות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה בנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולענן בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות – ועין אור הזהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, ופלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובודאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניו וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחויץ, ופלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובודאי לא ישיג ארחות חיים למוד הזהר וכתבי מרן הרב ויטאל בלבד – בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניו וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחויץ, בדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכנינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מייראה. (היכל הברכה קומנה פרשת עקב ז', י"ט – אור הזהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מצייל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדרי כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחוק במעוהו יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "אשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ". רבי

יִדְחֲנָן אָמַר: אִף מִגֵּן עַל כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ שְׁנָאֲמַר: "וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתִיךָ". וְלֹא אָמַר אִף מִקְרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה שְׁנָאֲמַר: "וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עִמִּי אֲתָה".

וְעֵינַי בְּסִפֵּר "נֶפֶשׁ הַחַיִּים" (שַׁעַר ד' פָּרָק כ"ה), שֶׁרָק עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמְהָ זוֹכֵה לְקַיֵּם הָעוֹלָם. וְאֵין לָךְ תּוֹרָה לְשִׁמְהָ יוֹתֵר מִלִּמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, (עֵינַי אֹרֵחַ הַזּוֹהַר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיניו ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא ב"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם בו. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים בו. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד בו ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאיות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה בו. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמה בו. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

וידן בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

הַיּוֹת וְחַו"ל גִּילּוֹ לָנוּ שֶׁהָעָרֵב רַב הֵם הַמְּעַפְּבִים אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ, וְכָל הַצְּרוֹת מִקְּמָתָם, וְהַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מֵלֹא מִזָּה בְּהַרְפָּה מְקוֹמוֹת, לְקַטְנּוֹ מִרְאֵה מְקוֹמוֹת נִרְחָב וּבְהִקְנֵף נִפְלָא.

310 מִרְאֵה מְקוֹמוֹת שֶׁפְּתָבוּ וְהַזּוֹהַר אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת נְזָהָרִים מִן הָעָרֵב רַב – כְּנִגְדֵי שׁ"י עוֹלְמוֹת הַמוֹכְנִים לְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת.

רָאָה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כו, עב. כח, עא. כה, עב. פו, עב. צו, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלו, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמו, עב. – זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גונוי עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. – תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פ"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, בה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א' ב', ד'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחוקת, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צו, קי, קב, קמד, קפו, קצת, רנא, רנב, – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ", מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינא, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמישין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי השלם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על זוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב.

באותו אשְׁרִי. שֶׁהוּא הַפֶּתֶר וְהֵרָאֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמֵר בּוֹ וְהִנֵּה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְעָלְהוּ לֹא יָבוֹל.

כ) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר אַרְבָּעִים יוֹם מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים

בְּהַקְדַּמַת הַמוֹצֵיא לְאוֹר תְּקוּנֵי זֶהָר מֵהַגְר"א, פְּתוּב, וז"ל: יַעֲנֵן בְּסוּף הַקְדַּמַת בַּעַל כֶּסֶף מְלֶךְ, וְעוֹד בְּכַמָּה סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁהִלְהִיבוּ מְאֹד לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי זֶהָר בְּאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁמֵּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְאוּלַי יֵשׁ לְהַסְמִיךְ זֶה מִמָּה שֶׁכָּתַב בְּתַקּוּן ו' וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּתַבַּת נֹחַ הִיא אֲמָא עֲלָא חֲלוֹן דִּילִי הוּא עֲמֻדָא דְאֲמַצְעֵיתָא, דְּבִיָּה אֹר וְיִתִּירָה אֹר. וְכָתַב בְּבֵאוֹר הַגְר"א שֶׁבְּיוֹם הַכַּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתֵּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אֲמָא עֲלָא פְּתוּחִים, וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, וְרַעֲיָא מֵהֵימְנָא אֵיתָא עַל הַתְּקוּנֵי זֶהָר דְּאֵיָּהּ כְּגוֹנָא דְּתַבַּת נֹחַ וְכוּ' כְּפִדּוּעַ.

ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ו' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אויפן ז דף מז, אויפן טז דף עה, מ"ד אויפן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז, חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה.

כא) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים – וַיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילַיִם בְּאֻמֵּירַת הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב.

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילַיִם לְלַמֵּד סֵדֵר תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ מִחֻמְשַׁת עֶשֶׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֻמֵּירַת תְּקוּנֵי זֶהר בְּחֻדָּשׁ אֵלּוּל מִבְּאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶא מְלָךְ שְׁמַטְהָר הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקָרֵב קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימָן ל"ו סִימָן ב') אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ וַיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילַיִם בְּאֻמֵּירַת הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאָב.

וְכִידוּעַ שְׂרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבְּנוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זצ"ל צֹהֵר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׂיִגְמְרוּ כָּל הַזֹּהָר וְתִיקוּנֵי סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְהֵיוֹת וְה' עֶזֶר לָנוּ שֶׁהוֹצֵאֵנוּ לְאוֹר סֵפֶר הַזֹּהָר הַמְּחוּלָק הַיּוֹמִי מִחֻלָּק ל'354 יָמֵי הַשָּׁנָה, וּבְסֵפֶר הַזֹּהָר הַזֶּה כָּל כָּף קָל לְגְרוֹס הַזֹּהָר בְּכָל יוֹם לְעֶרְךָ 12 דְּקוּת, וְכָךְ יִגְמְרוּ הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְכָךְ כְּשִׁמְגִיעֵים לְאוֹמָן יִבִּיאוּ מִתְּנָה לְרַבְּנוּ ז"ל, סִיּוֹם כָּל סֵפֶר הַזֹּהָר וְתִיקוּנֵי וְזוֹהָר חֻדָּשׁ.

עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "שִׁיחוֹת הַר"ן" מִרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלֵמוֹד הַזֶּהר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".

לְמִדָּים אֲנוּ מְזֵה, שְׁלֵמוֹד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, הוּא כְּלֵי גְדוֹל לְקַבֵּל דְּרָכּוֹ תּוֹרָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מִחַפֵּשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרָט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לְחַנֵּךְ אוֹתָם לְחֶשֶׁקוֹת הַתּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דְרָךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לְחַנֵּךְ אוֹתָם לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקְל לְחֶשֶׁקוֹת

התורה לכל מיני למוּדִים שֶׁל התורה הקדושה, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר רק התורה הזאת, וְיִתְעוֹרֵר לָבֶם כָּאֵשׁ לְהִבֵּת שְׁלֵהֶבֶת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(כב) "וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ" – כָּל יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּקִרְיַת הַזֹּהֵר!

הַזֹּהֵר הַמְּחוּלָק הַחֲדָשׁ הַמְּחוּלָק לִימֵי הַשָּׁנָה, בֵּא לֵאפְשֵׁר לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ וּבְעוֹלָם לִהְיוֹת שׁוֹתֵפִים בְּקִרְיַת סֵפֶר הַזֹּהֵר וּבִסְיוּמוֹ, לְתִיקוֹן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לְתִיקוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל, וּלְבִיטוֹל כָּל גְּזִירוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת מֵעַל עִם יִשְׂרָאֵל.

(כג) אֶלֶף מֵאַמְרִים, עַל חֲשִׁיבוֹת הַלְמוּד וְהַקְרִיאָה בְּזֹהֵר

בְּסֵפֶר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר, אפילו ללא הבנה!

בְּסֵפֶר אֲדִיר בְּמֵרוֹם - (לרמח"ל), כתב: "מִן הַתִּיקוּנִים הַגְּדוּלִים שֶׁנִּיתְּקְנוּ בְּעוֹלָם הִיא סֵפֶר הַזֹּהֵר... כִּי הוּא לְגֵאוּלָּה הוֹכֵן, וְלִהְיוֹת קֶרֶן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

(כד) אֲמִירַת הַזֹּהֵר מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה

על ידי ספר הזוהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא).
 ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזוהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזוהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כִּי הַתְּבוּת וְהַדְּבוּר שֶׁל הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ עֲצָמָן מְקַשְׁרִין אֶת הָאָדָם לְאֵין סוּף יִתְבָּרַךְ."

(כה) כָּעֵת מוֹצִיאִים לְאוֹר ב"ה סֵט שֶׁל 18 פְּרָכִים גְּדוּלִים עִם בְּאוֹר קָל, שֶׁבְּקִרְוֵב יֵצֵא לְאוֹר, וְעוֹד סֵט שֶׁל 12 פְּרָכִים עִם בְּאוֹר חֲדָשׁ

וְהִנֵּה, בְּיָמֵינוּ אָנוּ, זְכִינוּ שֶׁסֵּפֶר הַזֹּהֵר נִגִּישׁ לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תְּבִלָּה, בְּקִלּוֹת וּבְפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, וְכִבֵּר יֵצְאוּ סֵטִים מִהִיכְלָא דְרִשְׁב"י בְּרֵאשׁוֹת הַגָּה"צ

המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בפורמט כ"ס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 כרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 כרכים גדולים עם ביאור נחמד וקל מאוד שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 כרכים עם ביאור חדש עומד להופיע בעזרת ה' בקרוב, על ידי הצדיק המזכה את הרבים לשם שמים הרב פנחס ראובן מבני ברק, ר"ח השומר 74, ושם אפשר גם לקבל את ספרי הזוהר החדשים של 6 כרכים ב 77 ש"ח בלבד, הסחורה כמעט אזלה כבר, וגם אפשר לקבל שם תיקוני זוהר דף היומי בפורמט כ"ס בשני כרכים.

כו) בשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וכמעט יום מטלפנים אלי חרדים מירושלים בני ברק שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לרכוש. וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, וש"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. [היו הרבה מחסידים אחרים שהיו מאוד ברוגז עליו, שהוציא אותם מן הכלל, מה איפה אנחנו? – אבל ידוע שהוא היה איש קדוש, ולא פחד לומר האמת – וכאמרם ז"ל (סנהדרין צ"ז ע"א) תנאי, רבי יוסי אומר, דור, שבן דוד בא בו - בית הועד יהיה (לזנות) [לזנות], והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) [יאשם], ואנשי גליל (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל". מאי, "ותהי האמת נעדרת"? אמרי דבי רב, מלמד, שנעשית עדרים עדרים והולכת לה. מאי, "וסר מרע, משתולל"? אמרי דבי רבי שילא, כל מי שסר מרע - משתולל על הבריות].

ויש להוסיף על זה שני דברים:

א. למה יש להם אמונה פשוטה? בגלל שאבותיהם ואבות אבותיהם למדו זוהר הקדוש, והם ממשיכים בדרכי אבותיהם לומדים.

ב. בוודאי כשמשיח יבוא את מי הוא יקרב הראשונים, אלו שלמדו זוהר הקדוש, שהם היו אלו שגרמו לביאתו.

כז) קרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה

וב"ה שזכינו להגיע לקרוב לשלשה אלפים שיעורים בארצנו הקדושה, אמנם כל זה רק ההתחלה, והדרך עוד פתוחה לפנינו. לכן חובה גדולה על כל אחד ואחד להפיץ תורת הרשב"י זיע"א, וללמוד ולעשות עוד שיעורים ברבים, ושכל בית המדרש וכל ישיבה שיהיו שיעורים בזוהר הקדוש, ובכל נקל את צער השכינה וצער של עם ישראל ונזכה להגאולה שלימה בב"א.

ונראה שזו כונת הדברים שפגלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת נחסיית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגלה לכל הישועות וההצלחות.

כח) מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא

מורי ורבותי! באדרא רבא קדישא (זמר חלק ג דף קכ"ח ע"א) כתוב: שהיה מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא: וזה לשון האדרא: תנא רזין דרזין, כד פתח רבי שמעון ברזי דרזין, אדזע אתרא, [למדנו בבביתא שבספר רזא דרזין, וכאשר פתח רבי שמעון לפרש את הסודות נדעזע המקום שישבו שם כדמיון הר סיני שנאמר בו ויחרד כל החר מאד] וחברין אתחלחלו. [והחברים התחלחלו ונרעדו כדמיון ישראל במתן תורה שנאמר ויחרד כל העם אשר במחנה]. – כמה גדול זכותו של הרשב"י ז"ע אשר בלמוד תורתו זוכים למעמד הר סיני וקבלת התורה.

כט) מי שאינו לומד פנימיות התורה, הרי הוא מתחייב בנפשו

בקוונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזהר דויחי שהובא לעיל שרק בה ועל דה יזפה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל דה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ל) על ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה

ידוע מספרים הקדושים שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, ז"ע.

לא) אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּתוֹרַת הַסּוּד שֶׁהִיא קִיּוּם הָעוֹלָם

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיה לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, **אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.**

מפאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, כמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד):
"ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון "ה' ביד נחנו ואין עמו אל נכר"
 (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: **"זכו דדרא דא יקים עלמא עד דייתי מלכא משיחא"** וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות **יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון.** כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: **"וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגניה יקראת דרור בארץ וגו'".** ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא **"בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי"** בב"א.

לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: **"מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול."**

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו" שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

לג) הר הגעש, ועוד רעידות אדמה, ושטפונות

בדיוק אותם הנסים אנו רואים היום, בזמנים אלו אנו רואים שיש הר הגעש¹², שמוציא עשן גדול עד לב השמים, ועוד רעידות אדמה,

[טו] אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספדו, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם ההר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש' יגע בהרים ויעשנו – כמו שמפרש בסניני (שמות יט) והר סיני עשן פולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד ענשו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראיו, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה בראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה ההר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היערות דבש.

וכף מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעודך בישימון סלה: ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים ישראל:", ועוד שם למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד- ני גם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בכח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקדם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבאר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו בן אפשר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הירדן ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לך הים פי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שלעם ישראל די לפחד משמע אלוקי יעקב מה שאין פן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת היםים ושאג מרעין יושין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למענינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ושיטפונות, מה השייכות של העשן הזה עם ישראל? מה אכפת לנו מה שיש שם באיזה מדינה רחוקה?

לפני שני חדשים היה פאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאד ורוח חזק, ומחמת פן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

כמה ימים אחרי זה בא אלי יהודי עורך דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אוירונים לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על פן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישורה על ארץ ישראל.

ומה שהיה הוא שיהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, פן נזכה לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהאר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ובזה אפשר לפרש הפסוק "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה'", בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק והכס דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דור ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. וכמרומו גם בש"ס בכמה מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, הלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רע"א מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שיקימו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר "זה"), היינו בבחינתו פני שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים זיהירו בזה"ק הרקיע, שזה טובב על כל אלו המקימים שיעורים בזה"ק הקדוש זיהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

(לד) בזכות הזוהר נצלונו ממאָה אַלף טילים

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך יותר מאלפים 2000 שיעורים בזוהר הקדוש, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אִנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל, הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס בי"ב כרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו, יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו. וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים פולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

**(לה) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש
מהטילים**

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו. בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול, מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום,

שְׂדוּעַ שְׁבִיבִית שְׁמֵשׁ יֵשׁ הָרִים מְלֵאִים עִם פְּצוֹת אָטוּם. וְהִגִּיעַ רַק טִיל אֶחָד כַּמָּה קִילוֹמֶטֶר מִבֵּית שְׁמֵשׁ, וְהִחֲזִיקוּ אֶת זֶה בְּסוּד, כְּדִי שְׁלֹא יוֹדַע לָהֶם הַמָּקוֹם אֵיפֹה הַמָּקוֹם שֶׁהִגִּיעַ וְלִשְׁלוֹחַ ח"ו יוֹתֵר טִילִים. וְהִפֵּל הָיָה בְּזָכוֹת הַזּוֹהֵר הַיּוֹמִי שֶׁעָבְדוּ עַל זֶה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ.

לו) אַחַד הָיָה אַבְרָהָם

כל אחד ואחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ועל ידי שיחשוב מה שכתב רבינו הקדוש התורה של אחד היה אברהם^{טז}, וכל אחד יכול להיות

טז) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" (יחזקאל ל"ג), שְׁאֲבָרְהֶם עָבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידֵי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁסָרִים מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְשָׂאֵר הַמוֹנְעִים, רַק כָּאֵלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזוֹהוּ: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הַרוּצָה לְכַנֵּס בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אִי אֲפֻשֶׁר לוֹ לְכַנֵּס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינָה זוֹ שֶׁיִּחְשַׁב שְׂאִין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידֵי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנּוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁשׁ מִשָּׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמִסִּיתִים וּמוֹנְעִים מֵעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיף שְׁלֹא יַחּוּשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיִנָּתוֹ: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" כָּאֵלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם כַּפ"ל (ליקוטי מוהר"ן בתחילת חלק שני).

וּמַעֲיָן זֶה מִדָּה שְׁמִסְפָּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, זָכַר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָהּ, מִשָּׁל, שְׁמֹלֶךְ אֶחָד הַגִּיחַ אוֹצֵר גְּדוֹל בְּמָקוֹם אֶחָד, וְסַבֵּב בְּאַחֲזִיזוֹת עֵינָיִם כַּמָּה וְכַמָּה חוֹמוֹת סְבִיב הָאוֹצֵר וְכִשְׁבָּאוּ בְּנֵי אָדָם לְאֵלוֹ הַחוֹמוֹת, נִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם חוֹמוֹת מִמֶּשׁ, וְקִשְׁזָה לְשִׁבְרָם. וְקִצְתָם חֲזָרוּ תַּכְף, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׂנִיָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְרָהּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבֵר הַנְּשָׂאָרִים, עַד שֶׁבָּא הַבֵּן מֶלֶךְ, אָמַר: אֲנִי יוֹדַע, שֶׁכָּל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בְּאַחֲזִיזוֹת עֵינָיִם, וּבְאֶמֶת אֵין שׁוּם חוֹמָה כָּלֵל, וְהִלֵּךְ לְבִטָּח עַד שֶׁעָבַר עַל כָּלָם. וּמָזָה יִבִּין הַמְּשֻׁכָּל הַנִּמְשָׁל מֵאֵלָיו עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֲסָתוֹת וּפְתוּיִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹמוֹת, שֵׁשׁ עַל אֹצֵר שֶׁל יְרֵאת שְׁמַיִם, שֶׁבְּאֶמֶת אֵינָם כְּלוּם. וְהַעֲקָר לֵב חֹזֵק וְאִמִּיץ, וְאֵין לוֹ שׁוּם מְנִיעָה וּבִפְרֵט הַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן מַחְמַת מִמּוֹן אוֹ שְׁמוֹנֵעַ אוֹתוֹ אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְחוֹתָנּוֹ אוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְכו', וְכִיּוֹצֵא, הֵם כָּלָם בְּטִילִים וּמְבַטְלִים לְמִי שֶׁלְּבָדוֹ חֹזֵק וְאִמִּיץ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְגַם אֲפֵלוֹ גְבוּרָה שֶׁל הַגְּבוּרִים, הוּא רַק מִחוּץ וְאִמִּץ הַלֵּב, שֵׁשׁ לוֹ לֵב חֹזֵק בְּיוֹתֵר לְרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, כְּמוֹבָא בְּסִפְרֵים (ליקוטי מוהר"ן, חלק שני סימן מו).

כל הרוצה לכנס בעבודת השם באמת אי אפשר לו לכנס כי אם על ידי שיחשוב, שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא בהם, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת אחד היה אברהם כאלו הוא יחידי בעולם. (לקוטי

עצות, ערך מניעות אות ט')

העיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים אותו על ידי דבריהם

אברהם אבינו, זאת אומרת שכל אחד יכול לעשות גדולות ונצורות, וצריך רק הרצון [רצון אותיות צינור – שאם יש רצון טוב באמת, אז נפתחים הצינורות ויש סייעתא דשמיא] ועיקר הוא להתפלל במקוה ותפילות וההתבודדות לבורא כל עולמים, ולבקש מהשם שיזכה לעשות פעלים גדולים, אך ורק לאוקמא שכינתא מעפרא, ולמהר את ביאת המשיח צדקיננו.

(לז) אם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח

וכמו שאנו נזקקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה מליון יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחבלי משיח, כמו שהבטיח רבי שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טלפן אלי לפני שבועים שעשה וארגן כבר אלף סיומי זוהר הקדוש, ואחד טלפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגן אלף סיומי זוהר בסוד האלף לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר להגאולה שלימה. ובאמת יש לי תכנית קלה איך שיכולים בקל לארגן השיעורי זוהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף ותקשרו אלינו.

(לח) נעשה בעל תשובה בחמש דקות

השבת הזה בא לבית המדרש שלנו יהודי בעל תשובה, מירושלים עיה"ק, וסיפר, שהיה לו חבר שעבר על העבירות שבתורה, עד שלקח לו אשה נכרית, זה סיפור גדול, ואספר בקיצור, הוא נסע לארצות הברית, ולא היה לו ניירות וויזא, שלחו אותו חזרה לא"י, וכשבא הביתה, פתח ספר חק

ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת, הכל בטל ומבוטל למי שמתחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט).

לישראל, וקרה מה שכתוב בזוהר הקדוש שמה, שהעבירות שהוא עושה זה איסור כרת וכו', פחד מאוד ותיכף קרה לחבר שלו, ולקח אותו למעיין במוצא, ואחר כך נסעו לכותל, ובכה כמה שעות, ונעשה בעל תשובה גמור.

(לט) פַח הַרְשָׁב"י שְׁבַרְגַע אַחַד עִם קֶצֶת זֹהַר הַקְּדוּשָׁה, יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה

רבותי, הזוהר הקדוש זה כח כה עצום שאי אפשר לנו לתאר, [וכמה מחברה בעלי תשובה עבדו עליו ולא עזר כלום – ולכן אשרי חלקם של מזכי הרבים "הידברות" שהם מהגדולים של מחזירי תשובה בכל העולם, – וכבר חלקו קרוב לשני אלפים סטים של זוהר לבעלי תשובה, שהם יודעים ומבינים את הסוד איך להחזיר בתשובה, ומהם יראו וכן יעשו] כח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זוהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה. והיום בבוקר הביא לי האברך הזה מכתב של 3 דפים, ולא היה לי עוד זמן לראות המכתב.

(מ) מִי לַד' אֱלֹהִים

ענג כפול ושמחה מרובה לחזות ולראות איך שפאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזוהר העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזוהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלהי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י ועושים קבוץ ורבוץ ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפכה כי האמת נר לרגלם.

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בנ"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עין גמרא סנהדרין צ"ט)

מא) קנו מאות ואלפים של סטים

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים – לחלוקה חנם – מפני שידעים ערך של שעה תורה בעוה"ז – ובפרט לימוד הזוהר הקדוש שמוכפל לאלפים ולרבבות

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש"ח, אשר למה נחשב! – הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מפח זה. – בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זוהר הקדוש - אשר ערכו שנה לאלף שנה לימוד פשוט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תכפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

מב) שעה אחת זהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אלף אברכים שלומדים ביום אחד 10 שעות

יהודי אחד שלומד שעה אחת זוהר הקדוש בשבת קודש, שווה ל- 100.000 אלף אברכים שלומדים ביום אחד 10 שעות, זאת אומרת, אם ניקח כל האברכים בכל ארץ ישראל שלומדים תורה ביום אחד, השכר של יהודי אחד שלומד שעה אחת בשבת קודש שווה יותר.

מג) אחר גלוי הסוד הגדול, לומדים יהודים 8-6 שעות זהר בשבת

ב"ה שבזכות הזה, שגילינו את הסוד הגדול הזה מהבן איש חי צ"ל, אמר לי יהודי אחד שלומד כל שבת 8-6 שעות זוהר הקדוש.

ישראל קדושים הם, אם מגלים להם כח של זכות התורה, כל ירא שמים שמפחד ומאמין בשכר ועונש, תיכף עושה לו שיעורים רבים בזוהר הקדוש.

מד) ששה ספרים על שכר וענש

חברתי ב"ה ששה ספרים על שכר ועונש, והדפסתי 5 אלפים וחילקנו את זה בחינם, תתפללו שיהיה לי הזכות להדפיס את זה עוד הפעם לשם שמים לאוקמא שכינתא מעפרא.

עבשו נדבר אל אברכי הכוללים החשובים ובחורי הישיבות הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים. (ירושלמי חגיגה ו:)

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והקלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות). וכמדומה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אך יש לנו עצה אחת יעוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוהר הקדוש בשמחה, אשר בכחו לעצר כל פרענות ולהשפיע כל הברכות

ויזו תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א). וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד משרים פרשת בא) – ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח) – אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי "מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזוה וחרג ואבדן בעלמא. (תיקו"ת ל').

ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש ברציפות – שמציל מן הפרענות – ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

להוי ידוע שכל המסימים את ספר הזוהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זוהר הקדוש) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרשב"י "יכול אני לפטור את העולם כולו מן הדין". - על כן פנו בבקשה לראשי הישיבות ולראשי הכוללים, להרשות לכם להקדיש שנים עשר דקות בהתחלת כל סדר ללמוד הזוהר הקדוש בשמחה, ובודאי יסכימו עמכם, כמו שכבר נודע המציאות בהרבה ישיבות וכוללים שכך עשו. וכידוע דכל דבר שבקדשה כדי שיצליח צריך קודם אתערותא דלתתא (עיין זוהר הקדוש פרשת לך לך דף ע"ז:). וכל המעלות האדירות שנאמרו במעלת הלימוד והקריאה בזוהר הקדוש הם גם במי שאינו מבין כלל את אשר הוא קורא - כמשל ההולך אל הרופא, אינו צריך להבין ברפואה כדי להתרפא, כן הלומד בזוהר הקדוש הגם שאינו מבין עצם הלימוד כוחו גדול ועצום "ובונה בשמים עליותיו", ועל ידי כן נגאל במהרה בקרוב, כי עת צרה היא ליעקב וממנה ינשע - יעקב אבינו ע"ה נקרא אב של שבועים נפש, ושבעים גימטריה סוד - דע"י לימוד התורה - שהיא מדתו של יעקב אבינו ע"ה, ובפרט זוהר הקדוש - שפנגד סו"ד, ובזה נקרא אב של שבועים נפש, נמצל משבעים אמות העולם - עוד כידוע יעקוב במלוי אותיות כזה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו בי"ת, גימטריה 770 - שהשנה תש"ע - וממנה - מכח סגלת לימוד הסוד ינשע תשועת עולמים (ספר "בדי ערבות") - זכרו! בידנו הדבר! - "הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", והחלש

לאמר גבור אני, ויתקיים בנו הפסוק "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום
אני ה' בעתה אחישנה" (ישעיה ס, כב) בב"א.

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

להשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קודש

(מה) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו
הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - זכאה
חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין.

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו:

כתבו המקבילים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף
פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא -
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר).

אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי
החול.

ובנוסף לזה, נודע דברי הכסא מלך, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערף למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אסף שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערף שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אסף פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אסף – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – הזהר הקדוש עולה בשעה אחת לערף של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל."

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל

[יח] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה בקציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "וי לאיגון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

אור הרשב"י

חייך בעולם הזה ובנודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ומליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. - נו יש עוד מה לחשב - צריך רק לקים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח, איך לבך מטהר ומזדכך ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזוה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקיומו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" - כי מה נחשב כסף וזהב - כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאולה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלוים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "ס"ד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נזרא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

(מו) המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקנטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב) וזל"ק: מבואר בזוהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב) שהוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא וכו', בגין דתחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו'. ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב "בריתי היתה אתו החיים והשלום" (ועיי"ש בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה וסקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכך הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

מוז) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צנאה מחיים" וז"ל:
המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו
 יוצא לקראתו עם סיעת אהביו, כשפא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה
 בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם
 והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספרי
 הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

**מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי
 הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.**

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל¹, מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו
 שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עו
 גימטריה 77 ובזה נתן כח ועלוי לפמליא של מעלה²) וכל המכניס את ספר הזוהר
 הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

[יט] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מההיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה בזאת
 שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון
 קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[כ] ועיינ נפש החיים להגר"ח וואליזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

כִּי אֶפִּילוּ רַק יְהוּדֵי אֶחָד שְׁיִלְמַד כָּל שַׁבַּת רַק שְׁעָה אַחַת זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה,
אֵי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר הַזְּכוּיֹת שֶׁהוּא יִקְבֵּל, אֵין עוֹד מִחֲשֵׁב בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹל לְסַפֵּר כָּל
הַשְּׂכָר שֶׁלוֹ, וְכַמָּה "חֹמֶת מִגֵּן" הוּא בּוֹנֵה לְכָלל יִשְׂרָאֵל וּמְצִיל וּמְצַחֵה
לְכָל הָעוֹלָם.

כְּתוּב בְּזוֹהַר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים [דף פ"ו ע"ב]: הַעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
כְּאֶשֶׁר נִשְׁמַתֶּם עוֹלָה לְמַעַלָּה לְאַחַר מַאֲהָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, הִיא מִתְעַטֶּפֶת בְּאוֹר
שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַחוֹת הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים לֹא יִכּוֹלִים לְגַשֵּׁת וּלְהִתְאַחֵז
בְּאוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁהַקְּב"ה חוֹקֵק אֶת אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה עוֹד
בְּחַיִּים חַיּוּתָהּ בְּלְבוֹשׁ שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְגַם מִשְׁתַּעֲשֵׂע בָּהּ, וְלֹא עוֹד,
אֶלָּא שְׁיֹרֶשֶׁת ב' עוֹלָמוֹת עוֹה"ז וְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שֶׁלֹּא לומֵד סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
כְּאֶשֶׁר יַעֲלֶה לְעוֹה"ב, אֶפִּילוּ יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים וְלִמַּד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְכו',
וְלֹא לִמַּד תּוֹרַת הַסּוּד, דּוֹחִים אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, וְאִם הוּא לִמַּד אֶפִּילוּ
שֶׁלֹּא הִבִּין, מְלַמְּדִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים אֶת תּוֹרַת הַסּוּד, וַיִּכַּל לִישֵׁב
בִּישִׁבוֹת גְּבוּהוֹת וְלַעֲסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה.

מִי לֹא מִפְּחַד מִפְּצַצַת אָטוּם שֶׁל אֵירוֹן?

**כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמְּצַב שֶׁבּוֹ אָנוּ נִמְצָאִים! – וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּלְד
יוֹם כ"א!!!**

מִשֶּׁה רַבֵּינוּ, אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלִיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים
לָנוּ, שֶׁרַק בְּסַפֵּר הַזּוֹהַר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרַק אֱלוֹ שְׁיִלְמְדוּ זוֹהַר
הַקְּדוּשׁ יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נַח שֶׁהוּא הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

(מח) בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנוּ בְּיַחַד

**בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנוּ בְּיַחַד וְנִתְחִיל לְלַמּוֹד כָּל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
תִּיקוּנֵי זוֹהַר, שְׁזֶה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דְקוֹת בְּיוֹם, וְזֶה אֶפְשֶׁר גַּם לְלַמּוֹד**

[כא] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

וְלִשְׁמַע ב"קוֹל הַזּוֹהַר" בְּטַלְפוֹן, וּבִשְׁבֶּת קוֹדֵשׁ נִלְמַד שְׁעָה אַחַת לְמַעַן תִּקְוִי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה²², וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יִתְבַּטְלוּ מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, וְנִזְכֶּה לְגֵאוּלָּה בְּרַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י, בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי, בְּסִפְרָא הַזֶּה נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

הַקְּדָשׁוּ מִזְמַנְכֶם הִיקָר בְּכָל יוֹם לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּשִׁבִיל יְשׁוּעַת הָעָם, וְלְהַצֵּלַת הַדּוֹר כּוֹלוּ – בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב, בְּיָדֵינוּ הַדְּבָר, בּוֹאוּ נִתְגַּיֵּס כּוֹלְנוּ, הַגְּדוּלִים עִם הַקְּטָנִים, גְּאוּנִים עִם פְּשׁוּטִים, צְדִיקִים וּבִינּוֹנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים, מְגִידֵי שְׁעֵוִרִים עִם בְּחוּרִים, מְלַמְּדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַתְּחִילוּ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת לִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְנַפְעַל בְּדַרְךְ זוֹ לְקָרֵב וְלְהִבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בְּרַחֲמִים.

מט) בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב

וְאֶפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַפְּשׁוּט בְּכָל רְגַע תּוּכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י²³ בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב²⁴ - וְלִזְכוּת לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבוֹדָאֵי הַרְשֵׁב"י זי"ע

[כב] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו וכבן 10 שנים בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

[כג] אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב – צו ע"א): "...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפיו בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה – שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר

אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוהו העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון – דרוש טז).

ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוח: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוח, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוח שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי.

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בוזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום זוהרי: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"ח איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

ובדן כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

וגא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^{כה}, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

הנביא ישעיה אומר: (פרק מא יד-טו) **אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל:** הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות פמוץ תשים: ובתרגום יונתן ביאר: לא תדחלון שבטאי דבית יעקב זרעיתא דישראל, מימרי בסעדכון אמר ה' ופריקכון קדישא דישראל:

וברד"ק ביאר: אל תיראי תולעת יעקב - לפי שהם חלשים בגלות פתולעת, וילמדנו למה נמשלו ישראל לתולעת, לומר לך מה תולעת זו אינה מפכה את הארזים אלא בפה, והיא רכה ומפכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים כארזים ונמשלים בהם שנאמר ארז בלבנון.

הקול קול יעקב

אין כחם של ישראל אלא בפיהם

בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המפה הראשונה!

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המפה הראשונה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מפה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שפבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המפה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

[בהו כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם!

אנחנו נתן את המפה הראשונה!

"נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש
"ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים": (אסתר פרק ט ב)

אנחנו יכולים מידי יום ביומו לסים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו
מספר פעמים, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחדד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף
קכ"ד), "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור
הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בגדנו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! - מי לה' אלי!

מסלול א: אם יש בגיכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן
קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד
על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסים את כל ספר
הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בגיכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן
קבוע [גגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על
פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסים את כל ספר
הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 18-20 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי:

תיבת נח – שהוא "הזוהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

(ג) "בזכותך הגעתיו! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

(גא) המשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתיו"

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתיו".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

לנדיבי עם מחזיקי מוסדות התורה די בכל אתר ואתר!

"בהתנדב עם ברכו ה'" – נעם ה' עליכם.

כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדוק את פדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות פדאיות? האם ירויח מהעניין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפול בפת.

אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהג ברוחניות, ועליו לבדוק היטב היכן משקיע את מניותיו, שלא יניח כספו על קרן הנצבי, אמנם הנד מחזיק מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונך, אבל הנד יכול להרויח הרבה יותר, הנד יכול להכפיל באלפי

אלפים את זכויותיה, הנך יכול באותו הזמן ובאותו הכסף לצבר עוד יותר זכויות.

ובמה דברים אמורים? - יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הפסא מלך, תקוני זהר מ"ג). **ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערף למוד הקבלה** (פ' החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכויותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה). ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קודש, שנה אלף פעמים למוד בימות החול. (בן איש חי פרשת שמות שנה שניה)

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" - אלו המושלים ביצרים, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:): **כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערף מליון שנה למוד פשט בימי החול**. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערף שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באלף, ובשמחה שוב מכפל באלף, סף הכל, **עולה למודו לערף מליון שנה**.

האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמונה לנצח נצחים? האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קימת שתפות ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

(נב) כל ישיבה, פולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו, בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר

כל בחור או אברך, יכול ללמוד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה - ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-

354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום - וכן יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תכף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מלינוי זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקיימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

בס"ד

בעזה"י
עלון ד"ת

תפארת מלכה

ע"ש מלכה מרום בת ציפורה ז"ל
ולע"נ מאיר מרום בן הגה ז"ל

יוצא לאור ע"י ביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת-ים

עש"ק פרסת ראה כ"ז באב תש"ע (6 באוגוסט 2010 למניינם) גליון 90

המאמין שורד בעולם הזה / מורינו הרב רזיאל אלוו שליט"א

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" מפורסם מה שכתוב בשם הבעל שם טוב הקדוש על פי הרמ"א (נספח א' באורח חיים סעיף א') וזה לשונו: שוית' ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלוקים כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו וכשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, וכן לא דיבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כמו דיבורו במושב המלך כל שכן כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כמו שנאמר "אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' " ואז מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפרח השי"ת ובושתו ממנו תמיד ולא יתבייש מפני בני האדם המלעגים עליו בעבודת השם ויתברך גם בהצנע לכת ובשוכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב ומיד שיתעורר משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו ויתברך ויתעלה עכ"ל וזה רמוז כפירת עוונות ועולם תיקונים שאתה צריך לעבור רק תקבל הכל באהבה ולא כמו שיש חושבים דברי כפירה כמו שמובא בביאור הלכה בשם החינוך והוא שלא נאמין בשום אלקים וזלזונו שנאמר "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" ואפילו מודה שהקב"ה שולט על הכל רק שידמה בדתו שמסר הנהגת העולם למלאך או לכוכב הרי זה מודה בעבודה זרה ועובר על "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" אלא יאמין שהקב"ה בעצמו ובכבודו משגיח בכל העולמות ואין לשום נברא כח לעשות בלתי רצונו ולכן נקרא הקב"ה אלקי האלקים עכ"ל החינוך במצווה זו וזה בעצם רמזו בתורה "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" לא אף אחד אחר רק ה' שולט עליך ואם יש לך צרות תתעורר תחזור בתשובה תתייעץ עם דעת תורה וגם תיזהר לא לעשות חטאים בחדרי חדרים כי ה' יתברך נמצא לפניך עשרים וארבע שעות ברציפות כל החיים ואי אפשר להסתתר ממנו כלל וכלל. וכדי להתחזק בעבודת ה' צריך לדעת שאין לנו רק היום ולא כמו עצת יצר הרע שמכניס באדם לא צריך ללמוד היום כי יש מחר וזה עצת עמלק כמו שרמזו "מחר צא לחלם בעמלק" כלומר אם אדם לא רוצה להתחיל ללמוד תורה היום ולא רוצה לשמור על הקדושה היום ולא רוצה להתפלל במנין היום זה עצת יצר הרע שכל יום אומר לך מחר תתחיל לבא לשמור מחר תתחיל לשמור על העיניים מחר תתפלל במנין ובינתיים עוברים שנים ועשרות שנים ואתה מודקן והשיער הלבן מתפשט לך על הפנים ואין אתה זוכר יום המיתה והתכלית בגולל "מחר" ולכן מחר אותיות חמור כלומר אתה מגביר את החומר על השממה, וזה נאמר בפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום" תדע שיש לך רק היום ותחטוף עוד שורה גמרא, תהלים, זוהר, מצוות וחסדים ואז תזכה לברכות הכתובות בתורה.

השבוע!!! צדיק בא לעיר כיץ מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
צאצא לרבי אורי מסטרליסק המכונה "הסרד"
יום חמישי ב' אלול 12.8 בסעה 21.00 בביהכ"נ "אור החמה"

הדלקת נרות 7.14 יציאת שבת 8.12 רכנו תם 8.46

אופק תל אביב לפי לוח "ססא רחמים"

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

מְאוֹרוֹת הַזֶּהָר

וּבֹי"ב סֵפָרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "מְאוֹרוֹת הַזֶּהָר"
- ב. סֵפֶר "הַתְּגִלּוֹת הַזֶּהָר"
- ג. סֵפֶר "אַגְרוֹת הַזֶּהָר"
- ד. סֵפֶר "הַרְמָח" לְוַהֲזֶהָר"
- ה. סֵפֶר "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ"
- ו. סֵפֶר "הַמְּשִׁיחַ וְהַזֶּהָר"
- ז. סֵפֶר "הַצַּדִּיקִים וְהַזֶּהָר"
- ח. סֵפֶר "חֲשֻׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר"
- ט. סֵפֶר "קִבְלָתִי וְנוֹשְׁעָתִי"
- י. סֵפֶר "אֵלֶּה מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ"
- יא. סֵפֶר "הַפְּצַת הַזֶּהָר"
- יב. סֵפֶר "מִצְדִּיקֵי הַרְבִּיבִים"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה קַבְּרֵי שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תש"ע ל"פ"ק

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אורות הזהר

ובו י"ב ספרים נפתחים:

- א. ספר "תשובת הרשב"י"
- ב. ספר "נפלאות הזהר"
- ג. ספר "תהלות הזהר"
- ד. ספר "גאולת הרשב"י"
- ה. ספר "במחיצת הרשב"י"
- ו. ספר "מפעלות הזהר"
- ז. ספר "אור הרשב"י"
- ח. ספר "הזהר והערב רב"
- ט. ספר "זכותא דרשב"י"
- י. ספר "גימטריאות הזהר"
- יא. ספר "שער התקונים"
- יב. ספר "שירה וזמרה - בר יוחאי"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אלול שנת תש"ע לפ"ק